

РЕШЕНИЕ

№ 282

гр. К., 08.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – К., ПЕТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ДЕЯН Г. ИЛИЕВ**

при участието на секретаря **ВЕЛИСЛАВА ИВ. Г.А**
като разгледа докладваното от **ДЕЯН Г. ИЛИЕВ** Административно наказателно дело № 20235510200725 по описа за 2023 година

Обжалвано е Наказателно постановление № 22-0284-002234 от 22.11.2022 г. на Началник сектор в РУМВР-К.. Жалбоподателят В. Н. Г., недоволен от наложеното му наказание, моли съда да го отмени. Оспорва извършеното нарушение и излага оплаквания за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

В с.з. редовно призован, не се явява, но жалбата му си поддържа от адв. П., която в писмено становище моли съда да отмени НП.

Въззиваемата страна, редовно призована в с.з. не изпраща представител. В писмено становище на гл. юрисконсулт Ал. се излагат доводи за неоснователност на жалбата, моли съда за потвърждаване на НП и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като извърши цялостна проверка на констативния акт (АУАН) и Наказателното постановление (НП), взе предвид становищата на страните, и прецени заедно и поотделно събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

Жалбата е неоснователна.

Административнонаказващият орган (АНО) е приел за установено, че на 05.11.2022 г. в 22.27 часа в гр. К. по ул. „Ф.К.“, посока юг-север, жалбоподателят е управлявал т.а. „Р. ****“ с рег. № *****, като не е спрял при подаден звуков и светлинен сигнал за спиране от патрулен автомобил „К.С.“ с рег. № *****, увеличава скоростта си с цел да се укрие. Бил установен в 22.27 часа в гр. К. на кръстовището на

ул. „Ал.С.П.“ и ул. „Ф.К.“, с което виновно е бил нарушен чл. 103 от ЗДвП.

Описаната фактическа обстановка се установява от АУАН № 762676 от 05.11.2022 г. и отчасти от показанията на св. Г., АУАН № № 762677 от 06.11.2022 г., извлечение от карти на „Гугъл“ и определение по чл. 382, ал. 9 от НПК в сила от 21.11.2022 г. по НОХД № 1181/22 г. на РС-К..

В с.з. не се оспорва главния факт на доказване (чл. 102, т. 1 от НПК) – извършеното деяние – не спиране на подаден сигнал за спиране от патрулен автомобил и авторството на жалбоподателя. Не се спори, че нарушението е било извършено в гр. К.. Тези обстоятелства се потвърждават от доказателствата по делото и това е достатъчно да се ангажира отговорността на жалбоподателя, защото тя се обосновава от доказателствата, а мястото на извършване на деянието е от значение в случая само за подсъдността на административнонаказателното производство, както пред АНО така и пред съда.

В писменото становище се оспорва мястото на нарушението – ул. „Ф.К.“, както посочената в НП посока на движение на л.а., доколкото са налице др. доказателства по делото – АУАН № № 762677 от 06.11.2022 г. част от др. наказателно производство приключило с осъждане на жалбоподателя за престъпление по НК; извлечение от карти на „Гугъл“, както и поради установеното в с.з. от св. Г. движение на л.а.

Съдът макар и да приема възраженията на адв. П. това не води до различни правни изводи относно съставомерността на деянието. Налице са несъществени противоречия от гл. точка на главния факт на доказване, посочен по-горе.

Съгласно чл. 84 от ЗАНН във вр. чл. 316 от НПК въззивният съд може да установява нови фактически положения.

От показанията на св. Г. се установява, че патрулният автомобил е бил позициониран на ул. „Ст.пл.“. От кръговото движение, източно от парк „Р.“ е дошъл т.а. „Р. ****“, управляван от жалбоподателя в посока изток-запад, била е подадена стоп-палка, която пикапът е подминал; бил е последван от патрулния автомобил със светлинен и звуков сигнал на запад, пресичайки кръстовището с ул. „Г.Ст.“, на юг по ул. „Ал.Ст.“, на запад по бул. „** ПШП“, на юг по ул. „Ал.С.П.“ и наляво (на изток) по ул. „Ф.К.“ с установяване в зоната на кръстовището.

От АУАН № 762677 от 06.11.2022 г. се установява, че жалбоподателят е управлявал т.а. „Р. ****“ с рег. № ***** в посока запад-изток в гр. К. на ул. „Ф.К.“ с концентрация на алкохол в кръвта 2,15 ‰.

От протоколно определение по чл. 382, ал. 9 от НПК в сила от 21.11.2022 г. по НОХД № 1181/22 г. на РС-К. и справка за нарушител се установяват същите обстоятелства и, че жалбоподателят е бил осъден за престъпление по чл. 343б, ал. 1 от НК с наказания една година лишаване от свобода при условията на чл. 66 от НК и

лишаване от право да управлява МПС-во за срок от осем месеца.

Съгласно т. 7 от ПП 10-73-ВС отразените в акта за констатиране на административното нарушение фактически констатации не се считат за установени до доказване на противното и затова административнонаказателното обвинение следва да се установи с допустимите от закона доказателства.

Съгласно чл. 14, ал. 2 от НПК доказателствата и средствата за тяхното установяване не могат да имат предварително определена сила. Ето защо противоречието в доказателствата относно посоката на движение на управлания от жалбоподателят т. а. следва да се преодолее чрез техния анализ. От съвкупната оценка на доказателствата може да се направи извод, че само АУАН № 762676 от 05.11.2022 г. изолирано установява, че жалбоподателят се е движил в посока юг-север по ул. „Ф.К.“, което е в противоречие с останалите писмени доказателства и показанията на св. Г..

На следващо място като изключение от правилото на чл. 14, ал. 2 от НПК е определението по чл. 382, ал. 9 от НПК, което има последиците на влязла в сила присъда (чл. 383, ал. 1 от НПК), а съгласно чл. 413, ал. 1 от НПК влезлите в сила присъди за задължителни за всички. Определението задължително установява виновността на жалбоподателя за извършеното престъпление по чл. 343б, ал. 1 от НК, наложеното наказание и обстоятелствата около извършване на престъплението (време, място и начин на извършване), а там е била посочена и посоката на движение на т.а.

Що се отнася до мястото на нарушението – ул. „Ф.К.“, посочено във всички писмени доказателства съдът не установява противоречие, тъй като до подчиняване на сигналите на полицейските органи още от ул. „Ст.пл.“, жалбоподателят е бил в нарушение (установява се от св. Г.), а ул. „Ф.К.“ е мястото, където нарушението е било преустановено от жалбоподателя.

При тези обстоятелства въззивният съд приема следната фактическа обстановка:

На 05.11.2022 г. в 22.27 часа в гр. К. жалбоподателят е управлявал т.а. „Р. ***“ с рег. № ***** в посока изток-запад по ул. „Ст.пл.“, като не е спрял на сигнал със стоп-палка, подаден от св. Г. Д. Г. – контролен орган – служител на РУМВР-К.. Бил е последван с патрулен автомобил „К.С.“ с рег. № ***** с подаден звуков и светлинен сигнал за спиране, но жалбоподателят увеличил скоростта си с цел да се укрие, пресичайки на запад кръстовището с ул. „Г.Ст.“, на юг по ул. „Ал.Ст.“, на запад по бул. „** ПШП“, на юг по ул. „Ал.С.П.“ и наляво (на изток) по ул. „Ф.К.“ с установяване в зоната на кръстовището с ул. „Ф.К.“ в 22.27 часа.

Приетата от съда фактическа обстановка не установява съществени нови фактически положения що се отнася до главния факт на доказване – не спиране на подаден сигнал от контролен орган в гр. К., като посоката на движение на т.а. е несъществено обстоятелство, което не променя съставомерността на нарушението.

Както приетата от съда фактическа обстановка, така и тази приета от АНО такава водят до несъмнения извод, че жалбоподателят е нарушил чл. 103 от ЗДвП, според който при подаден сигнал за спиране от контролните органи водачът на пътно превозно средство е длъжен да спре плавно в най-дясната част на платното за движение или на посоченото от представителя на службата за контрол място и да изпълнява неговите указания.

За извършеното нарушение АНО е наложил наказания глоба в размер на 100 лв. и лишаване от право да управлява МПС-во за срок от три месеца по съответната санкционна норма на чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП. Размерът на наказанията е бил определен при пълно съобразяване разпоредбите на чл. 27 от ЗАНН като са били взети предвид като отегчаващи вината обстоятелства – допуснатите други нарушения на ЗДвП, продължителното неподчиняване на сигналите на контролния орган (1,3 км според карти „Гугъл“) и съвкупността на нарушенията с престъпно деяние. Сметкаващи вината обстоятелства не се установяват, а това изключва и случаят да е маловажен по см. на чл. 28 от ЗАНН.

При извършената служебна проверка съдът не установи допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до отмяната на НП.

Следователно НП се явява обосновано и законосъобразно и следва да се потвърди.

Основателно е искането на въззиваемата страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и такова следва да се присъди възнаграждение, съобразно чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ в размер на 80 лв.

Водим от горните мотиви съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 22-0284-002234 от 22.11.2022 г. на Началник сектор в РУМВР-К., с което на жалбоподателя В. Н. Г. ЕГН ***** са били наложени административни наказания ГЛОБА в размер на 100 лв. и ЛИШАВАНЕ ОТ ПРАВО ДА УПРАВЛЯВА МПС-во за срок от ТРИ месеца.

ОСЪЖДА жалбоподателя ДА ЗАПЛАТИ по сметка на ОДМВР-Стара Загора, ЕИК ***** - ***** сумата от 80 лв.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщението пред Административен съд - Стара Загора.

Съдия при Районен съд – К.: _____